

DOMOVNÍK

č. 8 – ZÁŘÍ 2010

CITÁT MĚSÍCE: „Víme, kdo jsme, ale nevíme kým se můžeme stát...“

HAMLET, princ dánský

Dále čtete:

- První Jiřinkový bál v Charitě Opava (str. 2)
- Interview se Zdeňkem Jenikem (str. 4)
- Tři ženy dostaly novou dílnu (str. 5)

Mája Hamburgová z Vlašoviček dostala do vínku talent od Boha

Jednadvacetiletá Marie Hamburgová žije od loňského října ve Vlašovičkách v Domě sv. Cyrila a Metoděje, který je střediskem Charity Opava. Téměř nevidí a téměř neslyší. Přesto hraje na varhany a maluje. Některé její obrazy jsou vystaveny v pražské Galerii Artevide.

Mája je malovala protlačovanou technikou, kterou pro nevidomé vynalezl Dino Čečo, bosenský malíř žijící v Praze. O Máji se před časem vyjádřil v televizním pořadu Klíč jako o neuvěřitelném talentu, který je v tvorbě rychlý a spontánní. Jak podotkl, rád by ji dostal do světa. Jen pohled na její obraz fotbalistů bere dech. Je zvláště realistický, ačkoli Mája se může opírat pouze o kinetické a hmatové vjemy. Cokoli si mladá umělkyně osáhá, to dokáže namalovat, ale fotbal je v tomto případě neuchopitelný, takže zřejmě právě proto působí její obraz jako zázrak.

Marie má za sebou smutné dětství odstrčeného dítěte. Žila v dětském domově a poté v internátní škole v Praze. Není moc komunikativní, zvláště ve společnosti cizích lidí je hodně opatrná. Její vychovatelka

z dětského domova vzpomíná, že byla vždy spíše uzavřená a protože citově strádala, upínala se hlavně k „tetám“. Rodiče se o ni nezajímali a domů si ji brali jen občas, když potřebovali peníze. Mája vlastně nezná ani své sourozence. Ví jen tolik, že jeden z bratrů je rovněž nevidomý. Malovat začala už v raném dětství, v době, kdy ještě trochu viděla a jak sama říká, je to její největší zábava. Moc by si přála věnovat se tvorbě profesionálně. Bohužel, z malého invalidního důchodu si nemůže moc dovolit, rozhodně ne barvy a plátna.

Mája má smůlu, že žije daleko od Prahy. Malíř Dino Čečo v ní sice našel neobyčejný talent, nicméně nelze očekávat, že na dálku by jí mohl pomoci nastartovat uměleckou kariéru, kterou by se mohla žít. A život v Praze, o kterém tolik

sní, by Marie neutáhla finančně. Takže momentálně je v začarovaném kruhu. „Obrazy, které Mája namalovala Čečovou technikou, byly jednorázovou akcí. Jednu sobotu tady malíř přijel i s její bývalou vychovatelkou a Maruška namalovala několik krásných obrazů, které si ale odvezli do Prahy a jí tady zůstal jen jeden,“ říká Anna Vaňková, která je Májiným klíčovým pracovníkem.

Čečo má svou metodu patentovanou a nehodlá ji prozradit. Maruška je však natolik nadaná, že by mohla tvořit klasicky štětcem na plátno. A je toho tolik, co by ráda namalovala. Nejráději má přírodu, hlavně pak květiny, které ji velmi inspirují. Bohužel, její skromný příjem stačí pouze na to, aby si občas pořídila fixy.

Maruška však dostala do vínku i hudební talent, ačkoli téměř neslyší. Hráť se naučila ve škole. Ve Vlašovičkách hraje na varhany, a to i při mši svaté. V tomto směru se jí věnuje Lucie Lenková, která s ní rovněž cvičí, protože Mája potřebuje po úraze rehabilitační tělocviku.

To, že by se Marie ráda vrátila do Prahy, však neznamená, že se jí ve Vlašovičkách nelíbí. Naopak, právě k Aničce Vaňkové velmi přilnula, jako by v ní našla druhou mámu. „Ráda bych jí pomohla, zjišťovala jsem možnosti, ale v Praze je hodně drahá,“ konstatuje trochu s lítostí žena, které Maruška otevřela srdce a dala jí nahlédnout do svého světa plného fantazie.

„Snad se nám někdy podaří sehnat Máji nějakého mecenáše. Toho obrovského talentu by byla škoda,“ uzavírá s nadějí Anna Vaňková.

Slovo ředitele

Jiřinkový bál

Zdravím vás po prázdninách a věřím, že jste si odpočinuli a načerpali nové síly do další práce. Mé dnešní

řádky ale o práci nebudou, rád bych vás totiž pozval na bál. Nejspíš jste zaznamenali, že jsme letos nepořádali tradiční ples Charity Opava. Po dlouholetých zkušenostech jsme se rozhodli, že uděláme změnu. Počátek roku bývá velmi hektický, pro nás v Charitě pak především ve znamení Tříkrálové sbírky. A uspořádat ples, to vyžaduje také velkou přípravu. Už dlouho jsem proto uvažoval o jiném termínu, a v té souvislosti o Jiřinkovém bále, který bývá pořádán v září, kdy tyto krásné květiny kvetou. Jejich historie spadá až do dob českého národního obrození.

Dnes již mohu s radostí oznámit, že záměr se podařil. O tanec tedy letos rozhodně nebudete ochuzeni. Doufám, že si tuto společenskou událost nenecháte ujít a přijдете se v hojném počtu pobavit. Jiřinkový bál se uskuteční v sobotu 18. září v kulturním domě v Otčích. Rezervace a předprodej vstupenek začíná 1. září, a to přímo v Charitě u slečny Lenky Konečné.

Dobrou zprávu mám také pro naše letošní dospělé tříkrálové koledníky. Ti budou mít vstupné zdarma jako dík za obětavou pomoc při Tříkrálové sbírce. Také pro ně však platí nutnost rezervace míst.

Věřím, že si všichni užijete hodně tance i zábavy, a že nás první Jiřinkový bál pro vás bude také dobrou příležitostí k setkání se spolupracovníky a přáteli. Vždyť v dnešním uspěchaném světě, při množství práce a nejrůznějších povinnostech na to máme stále méně času. A to je škoda. Srdečně vás zvu!

Jan HANUŠ, ředitel

+ ZÁŘÍ

Zkušený Mraveneček poradí

Zástupci občanského sdružení Montessori navštívili v srpnu denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček. Sdružení chce už za rok otevřít v Opavě Montessori základní školu, která by byla vůbec první tohoto typu v Moravskoslezském kraji. Protože Mraveneček má s metodami a pomůckami Montessori zkušenosti, rád se o ně podělí.

- ZÁŘÍ

Fasáda je kaput

Špatnou zprávou je, že mimořádně tuhou zimou odnesla fasáda domu Charity Opava na Komenského ulici, který je využíván pro chráněné bydlení. Padající omítka by mohla způsobit nepříjemnosti, proto budeme v brzké době muset nechat udělat novou fasádu. Bude nás to však stát spoustu peněz.

STALO SE

• Seniorky mohou plést

Vzhledem k narůstajícímu počtu žen, které v rámci aktivit Klubu svatě Anežky pletou obvazy pro malomocné, bylo nutno hledat nové zdroje, z nichž bychom tuto bohuželou činnost financovali. V rámci Sluníčkového odpoledne jsme tedy uspořádali prodej klubíček příze Sněhurka, která nakupující ihned věnovali Klubu svatě Anežky. Vítěžek byl doplněn částkou, vybranou na dobrovolném vstupném. Celkem tak klub získal 6.472 korun, které vystačí na pokrytí nákladů na přízi a poštovné do konce roku.

• Sbírali jsme brýle

V létě jsme společně s Oční optikou VIDUA a ve spolupráci s Česko-nepálskou společností uspořádali sbírku brýlí pro zrakově postižené obyvatele Nepálu. Brýle budou použity na misi do odlehleho nepálského údolí Tsum, která se uskuteční v říjnu. V několika velmi chudých vesnicích žije kolem čtyř tisíc lidí. Většinu sužuje šedý zákal a záněty očí, a vzhledem k odlehlosti území a chudobě, nemají obyvatelé možnost lékařské péče. Není to však ojedinělá akce, brýle průběžně sbírá také Klub svatě Anežky, který je odesílá do Charity v Uherském Hradišti, odkud putují do misí v Africe.

• Ve Vlastovičkách dělají „péefka“

Zaměstnanci Chráněné dílny ve Vlastovičkách pilně pracují na velké zakázce pro firmu Energie AG MTH Kolín a jejich pět poboček. Dělají takzvaná péefka, neboli novoročenky na rok 2011, ozdobené keramickým motivem s logem firmy. Jak péefka vypadají, můžete vidět na našem eshopu. Jsou nádherná!

KALENDÁRIUM

* **V září 1991** byl otevřen Charitní šatník na Masarykově ulici v Opavě.

* **27. září 2001** vznikl Denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mravenček.

* **23. září 2003** bylo požehnáno rekonstruovaným prostorám Krámku u Josifka.

* **V září 2007** přichází do Charity nový spirituál otec Mieczysław Augustynowicz.

* **V září 2008** navštívily naše Chráněné dílny svatého Josefa prestižní hrnčířský jarmark v Kunštátě.

První Jiřinkový bál Charity Opava může být základem pěkné tradice

Zástupce ředitele Tomáš Schaffartzik obdivuje jiřiny ze zahrádky Iliny Michalčíkové.

Mnohé lidi v Charitě, kteří se počátkem roku těšili na tradiční ples, překvapilo, že poprvé po pěti letech se žádný nekoná. Už tehdy ale ředitel Jan Hanuš prohlásil, že nejde o to ples zrušit, jen zvolit jiný termín a zkusit zase něco nového.

Vyslovil se přitom pro Jiřinkový bál. „Já jsem pro pohodové akce a začátek roku je období dost náročné pro všechny. Proto mě nadchla myšlenka Jiřinkového bálu, který se pořádá v září. Lidé jsou odpočatí po dovolených a bál může být takovou pěknou tečkou za létem. Navíc se mi líbí, že historie Jiřinkových bálů začíná v dobách českého národního obrození.

Bály mají spojitost s národní hrdostí a vírou,“ uvedl Jan Hanuš.

Vůbec první Jiřinkový bál se uskutečnil v České Skalici a je spojován s osobností kněze Františka Hurdálka, který se věnoval pěstování jiřin a stál u zrodu první jiřinkářské společnosti v Čechách. Jiřinkové slavnosti a bály nabyly pod jeho vedením zemského věhlasu.

Dnes jsou již přípravy na první charitní Jiřinkový bál, který se uskuteční v sobotu 18. září v 19.30 hodin v kulturním domě v Otčích, v plném proudu.

Koordinátorkou je Marie Gilíková, která se netají faktem, že s organizací plesů dosud nemá žádné zkušenosti. Nevídá to ale jako překážku. Stejně, jako se loni s entuziasmem pustila do Tříkrálové sbírky, která byla její první, tak se hodlá utkat i s tímto úkolem. „Začala jsem už zkraje prázdnin, musela jsem se seznámit s tím, jak v minulosti plesy probíhaly, sepsala jsem si, co je třeba zařídit a požádala jsem o pomoc i střediska Charity. Hodně práce je také s cenami do tomboly. Jednám se sponzory a mnozí už mi dárky slíbili. Věřím, že do tomboly přispějí i zaměstnanci.“

Marie Gilíková rovněž prozradila, že k tanci zahraje skupina Kubošek a v programu vystoupí také klienti Radosti, kteří předvedou taneční vystoupení. Dále sdělila, že letošní dospělí Tříkráloví koledníci budou mít vstupné zdarma, jako poděkování za jejich pomoc při sbírce. Pro všechny ostatní je vstupenka za 80 korun. Rezervace míst a předprodej začíná 1. září u asistentky ředitele Lenky Konečné.

Katarína a Veronika prováděly šetření

jezdové cesty byly podemleté, a také ve sklepích a zahradách bylo znát, co se zde dělo. Všichni, které jsme navštívili měli zatopená přizemí, takže jsme viděli zničené omítky a podlahy, chyběly koberce, nábytek a všude bylo ještě cítit vlhko,“ líčí situaci Veronika Fussová. Nejhorší to podle ní bylo u rodiny ve Frýdlantu. „Charita Opava byla vlastně první organizací, která tam prováděla šetření. V Dětmarovicích už v tu dobu obec některým poskytl půjčku, byli tam lidé z různých institucí i z pojišťoven. Ve Frýdlantu před námi nikdo. Bylo to smutné.

Rodině mimo jiné odplavala spousta hospodářského nářadí, voda jim zničila sýpku s obilím, které tak přišlo nazmar a nestihli zachránit ani králíky.“ Jak dále Veronika Fussová uvedla, na otázku, co by poškození nejvíce potřebovali, uváděli, že sluníčko a sucho. V době šetření totiž pršelo. Veronika i Katka se shodly, že přes útrapy, kterými lidé z povodňových oblastí prošli, byli všichni vstřícní a milí. „Voda jim poničila domovy, ale nevzala sílu a odhodlání bojovat.“ Katarína Durkáčová pak dodala, že z každého sociálního šetření si člověk sebou něco odnese: „Nejvíce jsem byla dojatá pohostinností těchto lidí, jejich otevřeností, skromností a odvahou.“

Na žádost Diecézní charity ostravsko-opavské se dvě pracovnice Charity Opava, Katarína Durkáčová a Veronika Fussová, zúčastnily sociálního šetření v Dětmarovicích a Frýdlantu nad Ostravicí.

Tuto oblast zasáhly v květnu povodně a diecézní charita se nyní rozděluje ze svého povodňového konta peníze, které se na něm sešly po vyhlášení sbírky. Nutno dodat, že solidarita s lidmi ze zaplavených míst byla obrovská. Vybralo se celkem sedm milionů korun. Úkolem Katky a Veroniky bylo zjistit ve čtrnácti navštívených domech stupeň devastace majetku, možnosti nápravy škod z vlastních či jiných zdrojů a zda lidé nepotřebují materiální, lékařskou, psychosociální nebo křesťanskou

pomoc. Děvčata se zajímala například také o to, kolik osob žije v domácnosti, jestli chovají zvířata, byli-li dům pojištěn a ptala se i na to, co by si za poskytnuté peníze koupili. Tak popsala v obrysech průběh sociálního šetření Veronika Fussová.

„Když jsme projížděly Dětmarovicemi a hledaly domy, ve kterých jsme měly šetření provést, nevypadalo to jako po povodních. Ostatně od té doby uběhly dva měsíce. Bližší pohled ovšem odhalil mnohem více. Na domech zůstaly stopy po výšce hladiny, při-

Ředitel Charity myslí na seniory

Významné životní jubileum oslavila v srpnu dlouholetá členka Klubu svaté Anežky Věra Murcková. K pětáosmdesátinám jí přišel popřát také ředitel Charity Opava Jan Hanuš v doprovodu Olgy Rampáčkové.

Paní Murcková je maminkou bývalé vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa Soni Raškové, která zemřela před třemi lety, a na kterou v Charitě všichni s láskou vzpomínají. Právě dcera Soňa vtáhla kdysi svou maminku a její sestřenicí Vlastu Žaludovou do charitního života. „Vlasta právě ovdověla a byla z

toho špatná. Soňa nás tehdy vzala do Charity a staly se z nás dobrovolnice. Stříhaly jsme látku, z níž se pak tkaly koberečky, motaly jsme vlnu, později jsme začaly pomáhat s odesláním dopisů, novoročenek a Vlastofky, které vkládáme do obálek. To děláme dodnes, když je potřeba a Vašek Burda nás povolá do

služby. Také jsme začaly chodit do Klubu svaté Anežky, kde jsme se časem všichni spřátelili, chodíme na všechny schůzky a akce, jezdíme na výlety.“ Věra Murcková oceňuje, že klub nabízí seniorům opravdu bohatý společenský život a líbí se jí také odborné přednášky.

Paní Murcková je na svůj pozeňnaný věk stále aktivní. Nikdy se prý nenudí. Na balkóně pěstuje překrásné muškáty a na zahrádce za domem zeleninu.

„Letos je hodně slimáků, kteří mi maří mé pěstitelské usílí,“ směje se a dodává, že aby měla alespoň nějakou úrodu, musí je každé ráno sbírat. Také sklenice její vynikající domácí malinové šťávy dokazuje, že paní Věra není zvyklá jen tak posedávat, že potřebuje být stále v akci.

Návštěva ředitele Jana Hanuše a vedoucí Klubu svaté Anežky Olgy Rampáčkové ji moc potěšila: „Udělal mi obrovskou radost. Já jsem dostala z Charity gratulaci, tak jsem už nic dál nečekala. Pak jsem se dověděla, že se ke mně chystají. Bylo to příjemné překvapení. Pan ředitel má tolik práce a to, že si udělá čas i na ty lidské věci, že chodí mezi seniory, to zasluhuje velké uznání a dík.“

Netradiční odměny v chráněných dílnách

V Klimkovicích to připomínalo Jadranskou riviéru.

Eva Žídková, vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa, seděla jednou večer u počítače a hledala inspiraci jak zdokonalit marketing a zvýšit prodej výrobků. Narazila přitom na webové stránky marketingového poradce Pavla Řehulky, na nichž našla vše, co jí zájímalo.

Kromě jiného také materiál s názvem „117 jednoduchých způsobů jak odměnit naše pracovníky“. „Hodně mě to zaujalo a tak jsem si to důkladně prostudovala. Člověk často uvažuje, jak zaměstnance povzbudit k lepším výkonům, jak jim poděkovat za jejich práci, dát najevo, že si jich váží. Ne vždy je možné sáhnout k finanční odměně,“ vysvětluje Eva Žídková jeden

z důvodů, proč ji Řehulkovy rady oslovily. Něco už také vyzkoušela. Rodičům dvou nejlepších pracovníků chráněných dílen například poslala osobní dopis s poděkováním za to, jak dobře je vychováli. „Líbí se mi, že některé odměny mohou i spojovat lidi. Tak jsem některé odměnila tím, že jsem vybrala dvojice z těch, kteří si dosud nebyli nijak blízcí, každému z nich

jsem dala stravenku a poslala je na společný oběd. Nejdříve se divili, ale nakonec to mělo velmi kladnou odezvu. Kdyby dostali stovku na prémii, ani by z toho nic neměli, tohle bylo něco jiného, co si určitě zapamatují.“

Podobně uvažoval i vedoucí keramické dílny Štefan Gúber, když vymýšlel odměnu pro Dušana Gibese. „Je hodně snaživý, s jeho prací jsem spokojen a chtěl jsem mu proto udělat nějakou radost. A protože vím, že vždycy toužil jet s námi na prodejní akci, vzal jsem jej o prázdninách do Lázní Klimkovic. Dušan se projevil jako zdatný prodejce, byl na zákazníky příjemný, nabízel zboží a těšil se z každé prodané magnetky. A musím říci, že byl hodně obětován tamními pacientkami. Některé se za ním stále vracely a vždy odcházely s nějakou drobností,“ říká Štefan Gúber a poplácává Dušana po rameni. Ten se při jeho slovech usmívá a možná i trochu červená. „Bylo tam pár krásných vil, které si se mnou chtěly vyměnit telefonní číslo, ale já jsem se jen snažil prodat co nejvíce zboží!“ Avšak kdo ví, Dušan Gibes je tajněšťkář a hodně si nechává pro sebe. Takže možná nějaká ta výměna proběhla...

Stane se

• Wellness rozšiřuje působnost

Nové pracoviště Wellness centra je v provozu od 1. září. Najdete ho v budově Charity na Kylešovské ulici 10 v Opavě. V této masérně se provádějí výhradně zdravotní masáže a pro klienty je připravena výhodná zaváděcí cena na předplatné, díky kterému vyjde jedna masáž na pouhých 100 korun. Provozní doba je zde od 8 do 19 hodin a všechny masáže je nutno předem objednat na čísle: 605 443 222.

• Den sociálních služeb

Charita Opava se i letos zúčastní Dne sociálních služeb, který pořádá opavský Magistrát ve středu 8. září na Horním náměstí. Prezentovat se zde budou Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení, Sekce sociálních služeb a Sekce chráněného zaměstnávání. S tanečky vystoupí klienti Radošti. Nacvičili si pohybové variace na hudbu švédské kapely ABBA. Některá střediska budou prodávat své výrobky, jiná budou rozdávat dárečky, které vyrobili klienti.

• Den otevřených dveří

V pondělí 27. září od 8 do 12 a od 13 do 15 hodin se uskuteční Den otevřených dveří v Mraveněčku. Středisko sídlí na Neumannově ulici 3 v Opavě. Za plného provozu se zde návštěvníci budou moci přesvědčit, jak se Charita Opava stará o děti s těžkými kombinovanými vadami a jak se tyto děti učí zvládat svůj nelehký úděl, co dělají, aby zdokonalily své dovednosti a jaké pomůcky přitom potřebují. Stacionář funguje již devět let.

Napsali o nás

• Našla radost

V charitní šicí dílně pracují čtyři zaměstnanci s různými osudy. Spojuje je radost z možnosti pracovat. A to pro člověka se zdravotními problémy není málo. Potvrzuje to Milada Kallerová, která je v dílně po desetileté praxi služebně nejstarší švadlenou. Zhruba čtvrt roku do dílny docházela jako dobrovolnice bez nároku na plat a potom dostala pracovní smlouvu.

Opavský a hlúčinský deník,
3. srpna 2010

„Chtěli jsme dát Opavě pozitivní energii,“ říká vydavatel Zdeněk Jeník o tom, proč založil REGION OPAVSKO

Už tři roky každý týden pravidelně vychází týdeník REGION OPAVSKO, kterému lidé pro jeho barvu a kvůli odlišení od konkurence začali říkat „Červený Region“. Už tři roky se každé úterý tisíce lidí z Opavska těší na svoje noviny. A téměř stejnou dobu trvá spolupráce těchto novin s Charitou Opava. U příležitosti už třetích narozenin oblíbeného listu jsme si popovídali s jeho vydavatelem Zdeňkem Jeníkem.

*** Noviny většinou vydávají velké společnosti. Co vlastně dělá vydavatel, když je jím jedna osoba?**

To je dobrá otázka. Je pravdou, že většina vydavatelství novin, která jsou na trhu, má sídlo v Praze, Düsseldorfu nebo ještě někde dál. Vydavatel v případě REGIONU OPAVSKO je především ten člověk, který vložil svoje peníze, vybavil redakci a sehnal redaktory, navrhl podobu a obsah novin, domluvil se s tiskárnou a distributorem připravil reklamní kampaň. A pak se stačilo jen modlit, aby lidi tu vaši práci ocenili.

*** A ocenili ji?**

Naštěstí ano. Náš předpoklad, že pořádné noviny pouze o opavském okrese, na trhu chybí, se začal od začátku naplňovat.

*** Přesto, nebyla to riskantní investice? Mám za to, že náklady tištěných novin klesají, že jejich roli přebírá internet.**

Bylo to riskantní. A také, když za mnou před těmi třemi lety přišel kolega Petr Strnad, se kterým jsem tyto noviny zakládal, hned jsem na toto nebezpečí upozornil. Navíc jsem si uvědomoval, že lidé si už možná zvykli na model, který jim zrušením populárního Regionu a jeho vložím do Deníku, vnutit německý vydavatel. Přesvědčení mého kolegy, že čtenáři jen čekají, až zase dostanou „ty svoje“ noviny bylo tak velké, že mě tím úplně nakazil.

*** Dobře. To jste řekl, co bylo na začátku, ale co dělá vydavatel teď?**

Jistým způsobem se věnuji všem oblastem, které se vydávání týkají. Spolu s šéfredaktorem vedu re-

dakci počínaje pravidelnou poradou a konče pondělní uzávěrkou a návrhem titulní strany. Vedu tým obchodních zástupců, majících na starosti inzerci. Neustále pracujeme na zlepšení distribuce

nebo-li, jak nejlépe dostat noviny ke čtenářům. No a samozřejmě mezitím jsou běžné organizační úkoly vyplývající z operativy firmy.

*** To musí být velmi náročné.**

Je to náročné nejen pro mne, ale pro celý náš – podotýkám, že malý – tým. Pětidenní pracovní týden by na to nestačil.

*** V těchto dnech se objevila v ulicích Opavy vaše dost neobvyklá reklama – autobus přemalovaný na loď. Co vás to napadlo?**

I přesto, že naše prodejnost má stále rostoucí tendenci, si uvědomujeme, že o sobě musíme dávat vědět i jinak, než každodenním vydáním. Sami říkáme podnikatelům, ať inzerují a sami jsme dlouho žádnou reklamu neměli. A ta loď je jakýmsi společným nápadem, vzniklým z naší porady na téma vlastní propagace. Autobus – to byl nápad paní Křístkové. My nepotřebujeme nic lidem vysvětlovat, popisovat, přesvědčovat

o tom, že náš výrobek je ten nej. Všichni o našich novinách vědí. Chtěli jsme v podstatě jen pobavit. A k tomu se pomalovaný autobus dobře hodí. Když už jsme věděli, že tedy autobus, řekl jsem, že si představuju, jak městem projíždí velké logo REGION OPAVSKO. Jako by těmi ulicemi plulo. „Tak ať je to logo na lodi,“ řekl šéfredaktor Roman Konečný. Slogan „Jsme s Vámi na jedné lodi“ pak vyplynul z všeobecné euforie nad

i tragická nehoda. Život tyto věci přináší a je dobré o nich vědět třeba jako prevenci. Nepravosti nezmizí tím, že se k nim otočíme zády. Ale sotva noviny otevřete, vyhrne se na vás obrovské množství zpráv, které jsou pozitivní. O tom, které školy na Opavsku dosáhly nějakých úspěchů, jaké osobnosti tady máme, čím jsme se proslavili ve světě. Jsme jediné noviny, které mají speciální stránku věnovanou historii Opavska, na které spolupracují opavští historici a jediné noviny, které mají speciální stránku ekonomika, kde pečlivě sledujeme tuto důležitou oblast života regionu. Spousta místa věnujeme sportu, i tomu nejnemenšímu, nejamatéršjšímu.

*** A jak vlastně došlo ke spo-**

tím skvělým nápadem.

*** Každý Opavák snad pozná, že autorem je Bořík Frýba.**

Ano. Chtěli jsme, aby to bylo dotažené do konce. Opavské noviny, opavský autobus, opavský výtvarník. Firma Schaffartzik, která to realizovala, má stoletou „opavskou“ tradici. A také, chtěli jsme pobavit a zaujmout malé děti. V tom není nějaký marketingový záměr. Maminky s malými dětmi nejsou úplně naše cílová skupina, ale když se děti smějí, tahají rodiče a prarodiče za rukáv a ukazují, že támhle je ta velká loď, je to přesně to, čeho jsme chtěli docílit. Dát nějakou pozitivní energii.

*** Vaše noviny ale píšou velmi často o negativních věcech. Kriminalitě, dopravních nehodách, aférách.**

Píší, ale tato tematika určitě nepřevažuje. Je pravdou, že na titulní straně uveřejňujeme nejdramatičtější události týdne. K nim většímu patří nějaká aféra nebo třeba

luprání s opavskou Charitou?

Charita – ve smyslu dobročinnosti – je součástí mého světa, po celý můj produktivní život. Nejsme ale velká firma, která může dávat šuky s mnoha nulami. Máme ovšem jinou výhodu. Můžeme nabídnout inzerci firmám, které dají nebo udělají něco pro Charitu. A toto se povedlo např. v roce 2009, kdy jsme propojili obchodní družstvo Tempo, výrobce oken Ventana Plus a Charitu a výsledkem byla rychlá rekonstrukce domu „U Trojice“, kde je chráněné bydlení. Prováděla se tam výměna oken a měli jsme z toho opravdu radost. Čas od času uveřejňujeme příběhy lidí, pracujících v Charitě nebo jejich klientů. Vydali jsme několik tematických stran Charity a tím pomáháme otvírat lidem srdce a možná i peněženky. A vzhledem k naší velké čtenosti můžeme zpopularizovat také velké akce jako v minulosti Akci Cihla apod. Dělati jsme to, děláme a i v budoucnu dělat budeme. A rádi.

*** Děkujeme za rozhovor.**

Anička Šmídová: „Zaplať Pán Bůh za tu práci!“

Jsou tři a už pár let dělají spolu. Anna Šmídová, Miroslava Parchavá a Michaela Marešová začíšťují v Chráněných dílnách sv. Josefa keramické výrobky před vypálením. Ve skutečnosti jsou vlastně čtyři, protože Míše u nohou trpělivě leží její vodící pes, černá fenka Aida. Anička Šmídová dojíždí už sedm let každý den z Krnova, což je pořádná zabíračka. Vstává brzy ráno po třetí hodině, dvacet minut chůze jí zabere cesta na vlak. Z opavského východního nádraží pak jede trolejbusem na druhý konec Opavy do Jaktáře. Stejnou anabázi

podniká cestou zpět domů. Přesto únava, kterou musí nutně pocítovat, na ní není nikdy vidět. Říká, že do Charity ji přivedla šťastná náhoda ve chvíli, kdy už ani nedoufala. „Byla jsem bez práce a musela jsem splácet půjčku. Práci jsem hledala dlouho bez úspěchu, už

jsem prochodila celý Krnov, Bruntál i Ostravu a pořád nic. Pak jsem od někoho dostala číslo telefonu do Charity a už to šlo ráz naráz. Zaplať Pán Bůh za tu práci!“

Ve stejném duchu uvažují Miroslava i Michaela. Také ony během našeho povídání několikrát vysloví stejnou větu: „Zaplať Pán Bůh!“ Obě dvě, přestože jsou to mladá vzdělaná děvčata, by měla velký problém najít jakoukoli práci. Jsou nevidomé. Mirka, absolventka rodné školy, pracovala nejdříve v charitní telefonní ústředně, po jejím zrušení zakotvila v keramické dílně, někdy pomáhá při kompletaci hraček, a to již jedenáct let. Benjamínek Míša může díky práci v Charitě samostatně bydlet. Zatím s Aidou. Prozradí ale, že už brzy se k nim přistěhuje její přítel. Také ona si této práci váží, má ji ráda stejně jako její dvě kolegyně, ale sní o tom, že jednoho dne bude pomáhat lidem. Vystudovala střední školu zaměřenou na sociální péči a ráda by si doplnila bakalářské studium v oboru sociální patologie. Až donedávna všechny pracovaly v prostorách

bývalé glazovny. Nebylo to zrovna ideální. Po stavebních úpravách archivu ale vznikla nová dílna, kam se tato čtveřice počátkem léta přestěhovala. Jediná Aida se na novém místě trochu déle adaptovala. „Měla zpočátku strach, teď už je v pohodě...“ usmívá se Míša a pohladí Aidu po hlavě.

Nyní jsou konečně všechna pracoviště keramické dílny v jedné budově. Dříve se chodilo s výrobky k začíšťění přes dvůr, což bylo v zimě nebo v dešti dost nepříjemné a někdy i nebezpečné. V bývalé glazovně pak bylo v létě příliš horko. Teď si Anička, Mirka i Míša pochvalují, že v nové dílně je příjemný chládek, i když venku pálí slunce. „Pracovní podmínky tady máme podstatně lepší,“ říká za všechny Anička Šmídová.

Spokojen je i marketingový pracovník Pavel Šefránek: „Uvolněním staré glazovny nám vznikl sklad prodejního zařízení. Stánek, plachty a regály, které potřebujeme, když jezdíme prodávat na různé akce, neměly své stálé místo. Vždy to někde překázelo. Tak doufejme, že už to tak zůstane.“

Bylo požehnáno charitním autům

Všem vozidlům a řidičům Charity Opava bylo požehnáno v pátek 23. července. Stalo se tak u příležitosti svátku sv. Kryštofa, který je patronem motoristů a všech cestujících, letců, lodníků, námořníků a dalších, například i atletů.

Vozidlům a řidičům požehnal spirituál Charity Opava otec Mieczysław Augustynowicz. Asistovali mu ředitel Jan Hanuš, který četl z Písma svatého a charitní právník René Bednář. Sestra Marie Leiferová poté zazpívala žalm Hospodin je můj pastýř. Ještě předtím však kněz zdůraznil, že tato auta slouží klientům a pomáhají dobrému dílu Charity Opava. S tím je svěřil pod ochranu sv. Kryštofa a každý vůz pokropil svěcenou vodou. K radosti motorizovaných Charitáků pak požehnal i jejich soukromým vozidlům, která zrovna stála na parkovišti.

Kdo byl svatý Kryštof, jehož obrázek je od onoho pátku součástí výbavy každého charitního auta? Přestože v jeho pomoc věří tolik

lidí, přestože je vzýván při nepříznivém počasí, proti nákazám a živelným pohromám i proti náhlé smrti, nevíme o něm vlastně nic. „Neexistuje na něj žádná památka,“ uvedl otec Mieczysław s tím, že papež Jan XXIII. jej z tohoto důvodu vyřadil z liturgického kalendáře. Žije pouze legenda, která praví, že svatý Kryštof byl druhem kananejského obra a měřil přes pět metrů. Chtěl sloužit tomu nejsilnějšímu a vybral si ďábla. Když ale zjistil, že se bojí kříže, začal sloužit Bohu.

„Byla to výjimečná chvíle, požehnaní potřebujeme všichni,“ řekl ředitel Jan Hanuš, který prozradil, že impuls k myšlence dala tisková mluvčí Iva Hahnová těsně před zahájením Sluníčkového odpoledne, kdy Charita přebírala nové vozidlo od Nadace ČEZ. Přišla s návrhem na jeho požehnaní. „Těhdy to nebylo vhodné, ale vedlo to k tomu, že jsme zorganizovali žehnání všech vozidel a řidičů jako samostatnou akci. A ta se opravdu krásně vydařila,“ upřesnil Jan Hanuš. Zdá se, že svatý Kryštof zajistil i počasí. Těsně před žehnáním totiž začalo pršet. Jako zázrakem však déšť ustal a přibližně za deset minut po této vzácné události se Opavou prohnala průtrž mračen.

Simona Stašová přijede do Charity

Ve druhé polovině září navštíví opavskou Charitu charismatická herečka Simona Stašová. Spolu s ní přijede Eva Pastušková, prezidentka občanského sdružení KIWANIS klub Ostrava, patřícího do rodiny nejprestižnějších klubů světa. Prioritou sdružení je pomoc osamělým a nemocným dětem, pobývajícím v nemocnicích a v dětských domovech.

„Naším hlavním projektem je kiwanis panenka, kterou šíjí vězni v heřmanické věznici v Ostravě a ženy, které si odpykávají svůj trest v Opavě. Když se dítě ocitne v nemocnici, má strach z cizího prostředí. Proto každý malý pacient dostane při příjmu bílou látkovou panenku, kamaráda, kterého si může pomalovat, pojmenovat a který jej pak provází po celou dobu pobytu v nemocnici,“ přiblížila činnost KIWANIS klubu Eva Pastušková. Kromě toho sdružení pořádá mnoho akcí, jejichž výtěžky jsou určeny právě nemocným a opuštěným dětem a spolupracuje s osobnostmi sportu i šoubyzny-

su. Mazi příznivce KIWANISU již dlouho patří také Simona Stašová, není tedy divu, že obě ženy poji pěkně přátelství. Prezidentka Eva Pastušková navštívila opavskou Charitu v dubnu a tehdy jí padli do oka andělé, kteří jsou dílem výtvarníka a keramického mistra Štefana Gúbera. „Tyto nádherné a originální plastiky jsme poprvé viděly na výstavce v ostravské fakultní nemocnici. Andělé na nás zapůsobili jako zjevení a obě jsme po nich ihned zatoužily. Já už jsem si toho svého koupila a věřím, že i Simona si vybere,“ dodala Eva Pastušková a naznačila tak účel herečiny návštěvy.

❖ Inzerce Charity

Napsali nám

• Brýle pro Nepál

Vážení,
v souvislosti s akcí „Charita Opava sbírá staré brýle pro Nepál“ Vám zasílám několikero starých brýlí, které jsem doma posbíral. Řada z nich patřila mému otci, který bohužel v dubnu loňského roku zemřel. Někteří z nich však patřily také mé osobě a další naší mamince. Brýle, které se hodit nebudou, samozřejmě vyhodte, nejsem schopný posoudit, které ještě dobré jsou a které již nikoli. Myslím, že i táta by byl rád, kdyby věděl, že „prostředník lepšího vidění“, totiž jeho brýle, ještě někomu pomůžou a udělají mu svět lepší, ostřejší a třeba i barevnější. Teď když je tu balím do bublinkové fólie, moc na něho myslím... Zdraví Vás

Marek POKORNÝ, Úvaly

Poděkování

• Za vzornou péči

Vážný pane řediteli, ráda bych sdělila své velké poděkování a vděčnost paní Smějové, paní Kamrádové a paní Konkolové, které pečovaly o mého manžela Čestmíra Řehulku. Přesto, že jsme se setkali jen v několika málo dnech na sklonku života mého manžela, byly pro mou rodinu pečovatelské z Charity Opava velkou oporou. Zvláště bych ráda poděkovala paní Konkolové, která mého manžela připravila i na poslední cestu. Přeji Vám hodně síly při plnění Vašeho poslání. S úctou a přáním Božího požehnání za celou rodinu

M. ŘEHULKOVÁ, Kravaře

❖ Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozneniny v září

Oslavencům přejeme štěstí, zdraví, lásku, ať na tváři nemají ani jednu vrásku. V září mají narozeniny naši zaměstnanci **Milena ALTMANOVÁ, Jarmila FIŠEROVÁ, Milada KALLEROVÁ, Gerda KREMSEROVÁ, Jiří LEIFERT, Zdeňka SOLNICKÁ, Zdislava SOVADINOVÁ, Miroslava STOKLASOVÁ, Yvona STRÍLKOVÁ, Radim WACLAWIEC** a **Eva ŽÍDKOVÁ**. Hodně zdraví do sta let!

Redakce

* Život Vám píše zase o rok víc, slovíčkem psaným chtěli bychom říct – žijte podle svého, mějte pevné zdraví a narozeniny oslavte tak, jak vás to baví! Krásného životního jubilea se v září dožívá naše milá kolegyně **Milada KALLEROVÁ**. Všechno nejlepší přejí

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Narozneniny má naše šéfka zlatá, ani se nechce věřit, jak ten život chvátá. Ať je vždy šťastná, to chceme jí přát, kytičku voňavou z lásky jí dát. **Evě ŽÍDKOVÉ** srdečně blahopřejeme k narozeninám.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Už číše s vínem cinkají, oslavence vítají. Naše milá Gerdičko, ty máš dobré srdíčko. Připijíme na zdraví, ať tě léta neznají, přejeme též štěstí, lásku, starosti hoď za hlavu a měj dobrou náladu! **Gerdě KREMSEROVÉ** k významnému životnímu jubileu gratulují

všichni z CHDV a z Domu sv. Cyrila a Metoděje

Nezapomeneme

* Se smutkem v srdci jsme přijali zprávu o úmrtí předsedy představenstva OD Tempo Opava pana **Tomáše HRACHOVCE**, který v srpnu podlehl zákeřné chorobě. Nikdy si nepřestaneme vážit toho, co pro Charitu Opava vykonal.

Charita Opava

* Vzpomínáme s vděkem a láskou na dobré srdce **P. Františka BUREŠE**, který dokázal potěšit a nikdy nikoho nezarmoutil. Odešel k Pánu 26. srpna 2008.

Zaměstnanci a klienti Charity Opava

❖ Info servis

Informujeme

• Curylo v encyklopedii

Zaznamenali jsme, že ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské Lukáš Curylo byl v červnu zařazen do encyklopedie osobností „Who is...?“ pro Českou republiku. Tato encyklopedie obsahuje životopisy osobností z různých oblastí ekonomiky, politiky, vědy, kultury a umění. Gratulujeme!

• Kurzy angličtiny

Mateřské centrum Neškola pořádá opět od září tolik oblíbené kurzy angličtiny. Kurzy probíhají v Opavě i v Kravařích a vedou je zkušené lektorky. Hlásit se mohou maminky na mateřské dovolené, jak pokročilé, tak i úplně začátečnice. Blíže informace podá Svatava Bláhová, telefon 733 676 707.

• Čekáme na vaše fotky

Připomínáme, že 4. ročník fotografické soutěže „Můj svět“ spěje do finále. Už jen měsíc zbývá, abyste zaslali své snímky v digitální podobě na adresu: burda@charitaopava.cz. Soutěžít můžete ve dvou kategoriích, a to 1. Portrét a 2. Umíme si hrát.

• Sbirka na povodně

Solidaritu s lidmi, které postihly letošní povodně, projeví také zaměstnanci Chráněné dílny ve Vlastovičkách. Vybrali mezi sebou 1500 korun, které zaslali na konto Diecézní charity ostravsko-opavské.

• Zastupitelé v klubu

Klub svatě Anežky navštíví zástupci Opavského zastupitelstva dětí a mládeže, které právě v září slaví deset let od svého vzniku. V čele s koordinátorkou Kateřinou Havláskovou budou prezentovat svou činnost a dojde i na diskusi. Akce se koná 14. září v 16 hodin v Klubu svatě Anežky.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

❖ Listárna Domovníka

Výlet do Ostravy

V létě jsme si v Radosti pěkně užívali. Krásný byl výlet na Slezskostravský hrad a do MINIUNI. Jeli jsme tam vlakem a když jsme dojeli do Ostravy, prošli jsme skrz město a na jedné ulici jsme viděli ukázkou pověšených bot nad našima hlavama, asi to byla nějaká reklama a moc se nám to líbilo.

Když jsme došli k hradu, počkali jsme na paní průvodkyni, která nás měla hradem provázet. Mohli jsme vidět mučírnu a katovnu s mučícími nástroji, pak tam byla pohádková chodba s čarodějnicema a kolem nich bylo hodně akvárek s rybičkami. Potom jsme navštívili MINIUNI. Nejprv u vstupu byly zmenšené modely lodí a venku byly

zmenšeniny známých staveb. Vyfotili jsme se u Eiffelovky. Nakonec jsme si všichni zaslali společně na oběd do KFC. Koupili jsme si hranolky a kuře a pítí, někteří dostali i hračku kocoura Garfielda. Výlet se nám moc líbil i počasí nám vyšlo, tak jsme byli spokojení...

Ilonka a Eva z Radosti

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Září 2010.